

те: е, това търсимъ ние, я! Да, но ако ти носишъ чувала на гърба си, ако ти имашъ излишекъ, какво ще говоришъ за другитѣ? Най-първо ти ще погледнешъ себе си, да не би ти да имашъ нѣкой излишекъ. И като се убѣдишъ въ факта, че нѣмашъ нито излишекъ, нито недоимъкъ, тогава ще гледашъ за другитѣ. Ти, като тръгнешъ на пѣть въ живота си, ще прѣгледашъ кесията си. Говоря за необходимата кесия въ природата. Ще прочетешъ смѣтката си добръ, и ще гледашъ да имашъ толкова, колкото ти е необходимо, — нито недоимъкъ, нито излишекъ да има. Най-сигурната почва е това. Като срѣщнете единъ човѣкъ, който е недоволенъ въ живота, какъ мислите, отъ кои е той? Той е отъ хората, които иматъ единъ недоимъкъ. Всички недоволни хора иматъ недоимъкъ, а всички хора, които сж радостни, които скачатъ насамъ-натамъ, иматъ излишѣкъ. Ха сега, уловихъ ви на тѣсно! Нѣкой казва: зарадвахъ се въ Господа. Зарадвахъ се въ Господа, но слѣдъ като изялъ кокошката и слѣдъ като пийналь. Не, не, тази не е радостта въ Господа. Или, спечелиль си 10,000 лева отъ нѣкоя лотария; казвашь: благодаря на Господа. Не, това не е радостъ въ Господа, това е излишекъ. Божествената радостъ отъ обикновената радостъ се